

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 maja 1973 r.

w sprawie zasad finansowania kosztów napraw gwarancyjnych.

Na podstawie § 75 pkt 1 uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 26, poz. 166), § 47 pkt 1 uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych,

gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 14, poz. 85) oraz w związku z § 22 uchwały nr 183 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji spółdzielczych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 33, poz. 213 i z 1973 r. Nr 15, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa, kombinaty oraz organizacje spółdzielcze pokrywają koszty napraw gwarancyjnych pro-

dukowanych przez nie i sprzedawanych bezpośrednio odbiorcom krajowym wyrobów finalnych objętych systemem gwarancji — ze środków obrotowych. Kosztami tymi obciąża się koszty własne produkcji, traktując je jako koszty napraw braków.

§ 2. 1. Przepis § 1 nie ma zastosowania, jeżeli w celu finansowania kosztów napraw gwarancyjnych utworzony został w przedsiębiorstwie, kombinacie lub w organizacji spółdzielczej fundusz napraw gwarancyjnych.

2. Fundusz napraw gwarancyjnych tworzy się:

1) na podstawie decyzji właściwego ministra wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów:

- a) w przedsiębiorstwach i kombinatach zgrupowanych w zjednoczeniach,
- b) w przedsiębiorstwach i kombinatach podległych bezpośrednio ministrowi

— objętych planowaniem centralnym,

2) na podstawie decyzji właściwego ministra wydanej w uzgodnieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) i w porozumieniu z Ministrem Finansów:

- a) w przedsiębiorstwach zgrupowanych w zjednoczeniach,
- b) w przedsiębiorstwach nie zgrupowanych w zjednoczeniach

— objętych planowaniem terenowym,

3) w spółdzielniach — na podstawie uchwały organów, o których mowa w § 22 uchwały nr 183 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji spółdzielczych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 33, poz. 213 i z 1973 r. Nr 15, poz. 94).

3. Fundusz napraw gwarancyjnych może być utworzony w centrali zjednoczenia lub związku spółdzielni. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. 1. Fundusz napraw gwarancyjnych tworzy się z narzutów na koszty własne produkcji wyrobów objętych systemem gwarancji, według stawek procentowych określonych w stosunku do wartości sprzedaży tych wyrobów odbiorcom krajowym, ustalonej według cen zbytu.

2. Narzuty na koszty własne produkcji dokonywane są w okresach nie dłuższych niż kwartał.

§ 4. 1. Wysokość stawek narzutów, o których mowa w § 3, na koszty własne produkcji określonych wyrobów lub ich grup ustala na każdy rok:

- 1) dla objętych planowaniem centralnym zjednoczeń oraz przedsiębiorstw i kombinatów podległych bezpośrednio ministrowi — właściwy minister,
- 2) dla objętych planowaniem terenowym zjednoczeń i przedsiębiorstw nie zgrupowanych w zjednoczeniach — właściwy minister,
- 3) dla spółdzielni — zarząd właściwego centralnego związku spółdzielni.

2. Wysokość stawek narzutów powinna być ustalana z założeniem odpowiedniej obniżki kosztów napraw gwarancyjnych.

3. Naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń są upoważnieni do różnicowania wysokości stawek narzutów na koszty określonych wyrobów lub ich grup dla poszczególnych przedsiębiorstw, w granicach stawek ustalonych dla zjednoczenia na dany rok.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do zarządów okręgowych, wojewódzkich i krajowych związków spółdzielni.

§ 5. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych w centrali zjednoczenia lub w związku spółdzielni, przedsiębiorstwa (spółdzielnie) i kombinaty zgrupowane w zjednoczeniu (związku spółdzielni) przekazują równoważność narzutów na fundusz napraw gwarancyjnych (§ 3 i 4) do centrali zjednoczenia lub związku spółdzielni w miarę sprzedaży wyrobów objętych systemem napraw gwarancyjnych odbiorcom krajowym.

§ 6. 1. Z funduszu napraw gwarancyjnych pokrywa się koszty napraw gwarancyjnych usterek ujawnionych przez odbiorców wyrobów, wykonywanych zarówno we własnym zakresie przez wytwórcę (płace, materiały, transport przedmiotu do naprawy i z powrotem), jak i zleconych innym wykonawcom.

2. Jeżeli fundusz napraw gwarancyjnych został utworzony w centrali zjednoczenia lub związku spółdzielni, przedsiębiorstwa (kombinaty) zgrupowane w zjednoczeniu oraz spółdzielnie zrzeszone w związku spółdzielni obciążają kosztami wykonanych napraw gwarancyjnych swych wyrobów jednostkę, w której został utworzony ten fundusz.

§ 7. Ewidencja wydatkowania środków funduszu napraw gwarancyjnych powinna umożliwić ustalenie rzeczywistej wysokości kosztów napraw gwarancyjnych z uwzględnieniem poszczególnych wyrobów lub ich grup, dla których zostały zatwierdzone stawki narzutów.

§ 8. 1. Wartość napraw gwarancyjnych nie może być zaliczana do wartości produkcji towarowej lub globalnej.

2. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych rzeczywiste koszty wykonania napraw gwarancyjnych nie mogą być zaliczane do kosztu produkcji towarowej lub globalnej; koszty te obciążają fundusz napraw gwarancyjnych.

§ 9. 1. Jednostka, w której utworzono fundusz napraw gwarancyjnych, może przenieść na rachunek strat i zysków część środków tego funduszu, nie więcej jednak niż 50% środków funduszu nie wykorzystanych na koniec roku. Pozostałe środki funduszu przechodzą na rok następujący.

2. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych w centrali zjednoczenia, część środków funduszu napraw gwarancyjnych nie wykorzystanych na koniec roku, o której mowa w ust. 1, centrala może przenieść na rachunek strat i zysków.

3. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych w związku spółdzielni, część środków funduszu napraw gwarancyjnych nie wykorzystanych na koniec roku, o której mowa w ust. 1, może być przeniesiona na fundusz wyrównawczy.

4. Jeżeli koszty napraw gwarancyjnych przekroczą wysokość funduszu, nadwyżka kosztów obciąża rachunek strat i zysków jednostki tworzącej fundusz, w której fundusz został utworzony.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad finansowania kosztów związanych z dopełnieniem obowiązków wynikających z gwarancji (Monitor Polski Nr 37, poz. 183).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski